

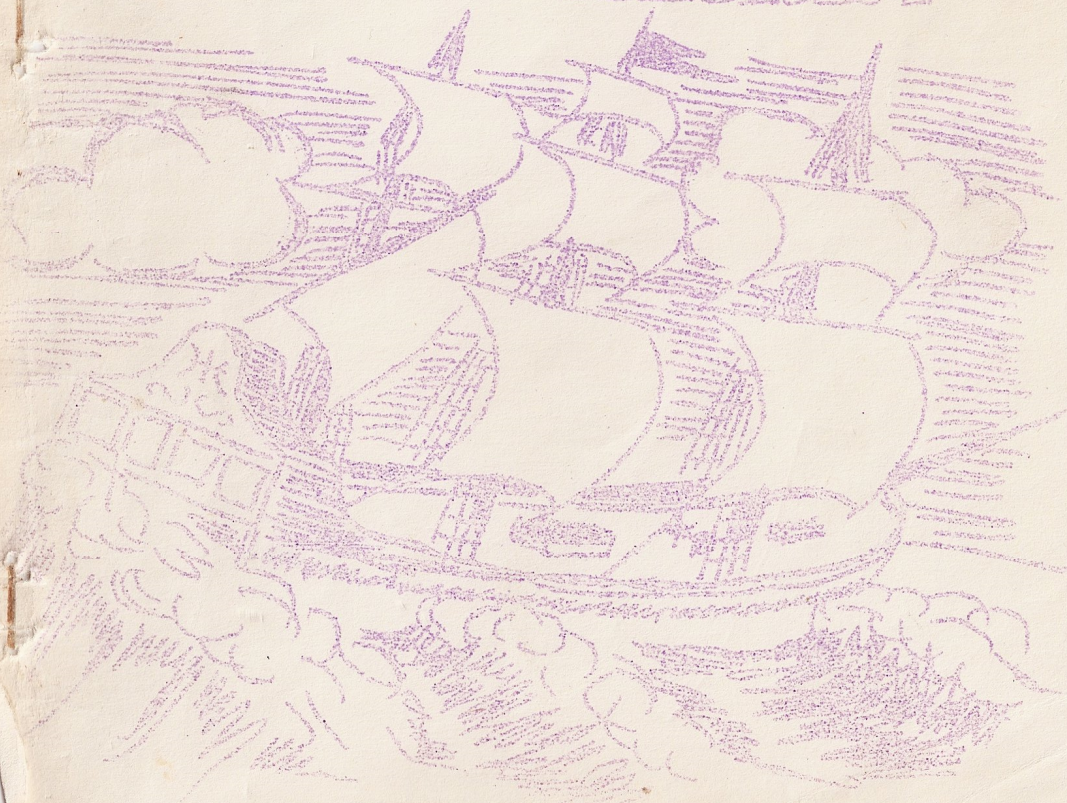
# ČERVEN - 81

ČERVEN - 81

OBEŽNÍK PRO ČLENY 8. ODDÍLU - HRANICÁŘ

## ZAGALA ODDÍLOVA HRA

## OSTRÁ ZA POKRADEM



# KAMARÁDE

... až budeš mít v ruce tento výtisk Či-go liga bude již červen - období příprav na tábor. Sám avidiš jak velké množství práce takový tábor stojí - a to ještě dříve, nežli se vyjede. A všichni věří, že zrovna Ty ne budeš stát stranou. Vždyť již teď můžeš dokázat, že obстоjíš v té velké zkoušce, kterou tábor pro každého hochu je! Ano - TÁBOR TO JE ZKOUŠKA HOCHA!

Pravděpodobně poprvé ve svém životě budeš v situaci, kdy budeš muset vydat ze sebe

všechny síly a sám se podivíš co jich máš! Poprvé budeš odkázán na svoji statečnost, a věř mnoho jí budeš potřebovat! Poprvé ses pochopíš co znamená slovo kamarád - to nejvíce ve chvíli, kdy Ti bude těžko. Poznáš tu velikou cenu tvrdého, chlapeckého stisku ruky - vždyť to je ta největší odměna. Poznáš silnou, velkou radost, když překonáš překážky, strach, nepohodu. Snad poprvé pochopíš slova oblíbených písníček a síle, odvaze, statečnosti a velkém přátelství! Vždyť i Ty budeš podle nich žít! Přijmi proto mojí radu: až se Ti bude zdát, že už nemůžeš dál, že je Ti smutno, až strach a zbabělost, nechuť a lenost Ti budou našeptávat: vzdej se, ukni své povinnosti - nikdo to přece nevidí..., v tu chvíli zatni zuby, sevři pěsti a řekni si: "musím - nejsem přece slaboch, jsem správný kluk!" A budeš -li takový Ty - a jeden takový v oddíle - prožiješ ten nejkrásnější tábor ve svém životě.

A to Ti přeje Tvůj Sumbrdla

# JAK TO BYDLEM V TÁBOŘI

Tento příběh se odehrál na Táboře Bílých Plachet a mohl by se jmenovat: Když prší ...

Tehdy byla pracovní partajka na táboře a ti ostatní seděli ve vlaku. Náhlá byla výhroně i když proudy deště zalévaly okna vagonu. Ne vidíme, pardáco, jací budete na tábořišti - jste většinou nováčkové ... Potom jsme dojeli do Žáru a muselo se z útulného prostředí do deště. A náhlá klesala.

Cesta od autobusu směřuje na tábor, voda v b botách, za krkem, všechno mokré, zimě ... A pak tábořiště - prázdná louka, jen v koutě 3 stany pracovní party. Teď již náhlá neklesala ale přímo se řítila k nule! Nováčkové ve svatech a pláštěnkách a kapkou vody u nosu smutně postávali - tak takle je tábor? Nejraději by se vrátili domů! Potom se od rozdeštěné šedé hladiny rybníka ozval veselý křik: "Héé; - vy tam ne břehe - ahoj! Pojďte nám pomoci!" Pracovní party jen v plečkách, ronesmátá, veselá, plná humoru přejížděla a podsadami na pramcích přes širokou hladinu. Nováčci váhavě kráčeli ku břehu. "Ahoj, party, to je vám paina, Divočák tak naložil, pramku, že mu šla záleza ke dnu - podívejte jak se s tím vleče - a co jes vám? Še ty ten deštěk? Budou růst houby! Nimbaje shoďte ty svetry, budete je mít celé mokré a pojďte pomoci vykládat ledě. Musíte honem za Divočákem, nebo tam bídně utanet!"

Několik nováčků váhavě uposlechno. Když byla dotazena i poloutopčana Divočákova pramka vyběhl z lesa kany se sekou v ruce. "Hej - mám strom na stožár, pojďte! Má to váhu - všichni chlapi za mnou!"

"Člověče my se nenudíme - a dědej alespoň nějaké ty loční suchary!"

"Kapitáne to je hrása - oni by pořád jen jedli - tak pojďte pro tu ledi - nebo to je ..."

- eť je v táboře!"

A když se hodinu hodili se smíchem dlouhý strom před kapitána, že jen tak tak stačil uskočit přenesla se výboru náhlá starych mazáků i na poslední nováčky. Tady prostě nešlo stát smutně bokem.

Do večera byly postaveny podsady, nataženy na ně stany a spalo se již v suchu. Příští den ještě pršelo, ale to již nebylo poznat kdo je mazák a kdo nováček. A když na večer vyšlo z slunko - to se divilo! Tábor stojí a ta rozemátá veselá party - to že jsou ti smrzlí, smutní nováčkové!...



# JAK JSEM PRÁHL

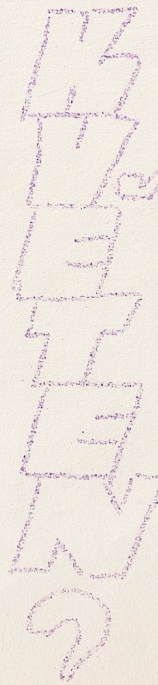
Křavověrný mohamedán by asi řekl: Allah buďš pochválen! oddíl se konečně rozjel. Mění to ještě všechno dobré - ale práce jen!

Ti co se zúčastnili sjednání Hromu rozhodně neprohloupili. Zajednali si krásné i když prý posádka pramice - die řeči jazyků zločajných - cestu spíše prošla.

Na oddílovec vyhráli zálesáci co se dalo - ale vědí, že to ještě nie znamená. Těch soutěží ještě bude!

Vypukla nová dlouhodobá hra "Pokleď na Rio El Dorado. Její vyvochole - ni bude na Velké cestě na táboře. Tak se těšte posádky.

Posádky se již rozjíždějí s noví kormidelníci se tuží! Tak "vydržet"!



Plavčík Vejeco a noráček Špunt z posádky Stopařů mají rekordní docházku - již přes 4 měsíce bez vynacházení - hurá - ať žijí!  
 S závodníky z našeho oddílu se už - častěji závodí ve slalomu v Dolích Konevčích. Výsledky se dočkáme až později.

Takže květen byl ve znamení rozjásání naší osiřky.

A teď co v červnu - měsíci ráž?!

Enoť teď na začátku by to měla být výprava posádek. Potom 13.-14.6 se jede slalom ve Veselí nad Moravou. Tam nás pojede 14.

Další týden bude neklidná v parku Bažany Němcové

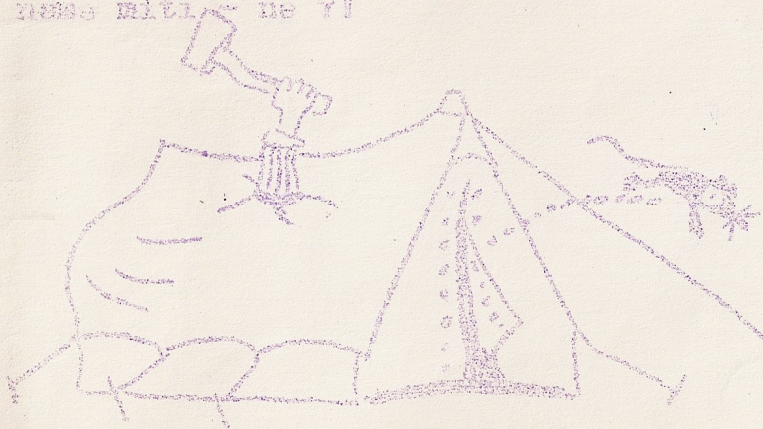


A bude-li to možné vyjedeme i s plachetnicí na přehradě.

A samozřejmě celý měsíc - pracovní povinnost při přípravě tábora. Hoši, práce bude fura tak se nechte vidět!

Ať si také všimnem, že máme v oddíle dobrou partu!

Ale jak se zá - vždyť už ji začí nám mítí - ne ?!



A<sub>o</sub>

N  
A  
S

A<sub>o</sub>  
E  
B<sub>o</sub>  
A

V  
E  
R  
N  
O  
?



Zbytky sněhu v před-  
 jaří drží nejdéle na  
 severní straně hrud,  
 mezí, patníků, křovin  
 a stromů.

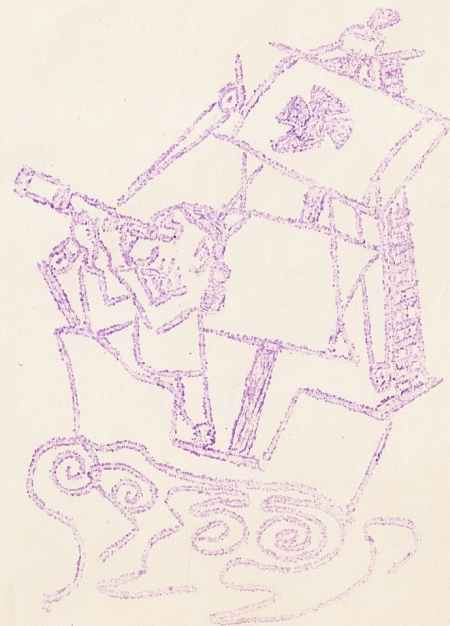


X  
X  
X

Kravenišťo míveji vždy  
 strmý sklon na jihový-  
 chodní straně.








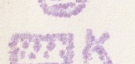


V noci na hvězdné  
 obloze nám určí sever  
 hvězda  
 POLÁRKA  
 v souhvězdí  
 Malého vozu.



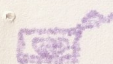
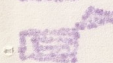

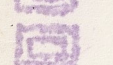

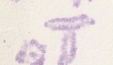
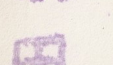

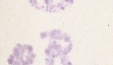

## Mapové značky

### modré

-  pramen, studánka
-  minerální žrádlo
-  studna
-  vodní plocha a tok
-  vodopád
-  bažiny, močály
-  léčebné lázně
-  K loupaliště, plevárna



### červené

-  turistické chaty a celoroční provozem
-  turistické chaty se sezonním provozem
-  turistické ubytovna celoroční
-  turistické ubytovna sezonní
-  turistické útulna bez hospodáře
-  veřejné tábořiště, stanová základna
-  stanice horské služby
-  zdrav. středisko, nemocnice
-  R přírodní rezervace
-  ..... chráněná přírodní památka

## Srovnání nejdélších řek světadílů a našich řekání.

Amazonka - Ucayali - Apurimac / Jižní Amerika / 7025 km  
Nil a Kagorou / Afrika / 6671 km  
Mississippi - Missouri / Severní Amerika / 6212 km  
Jang - ť - tiang / Asie / 6520 km  
Murray - Darling / Austrálie / 3750 km  
Volha / Evropa / 3690 km  
Dunaj 2857 km  
Labe 1166 km  
Vltava 440 km



### pokračování

El. lokomotivy na stejnosměrný proud mají před číslom E, na střídavý proud S. Motorové vlaky M, pantografové jednotky na stejnosměrný proud EM, na střídavý proud SM.

Osobní vagony jsou označeny volněmi a plynní písmeny: A - vůz 1 třídy, B - vůz 2 třídy, D - vlečební vůz, F - poštovní vůz, M - vůz motorový.

Malá písmena prozrazují úpravu vozu: e - čtyřnápravový, o - dvojnápravový oddělení a chodbičkou po straně, i - vůz bez oddělení a uličkou uprostřed xxx xxxxxx mezi oddádky, l - lehký vůz, n - vůz pro motorovou dopravu.

Bořm. je to vůz 2. třídy, čtyřnápravový, lehký, určený pro motorovou dopravu.



Velký vůz



Celé souhvězdí tvoří 133 hvězd viditelných pouhým okem. Věm sedmi hlavním hvězdám dali staří Arabové jména. Od konce oje k vozu a po jeho obvodu ve směru hodinových ručiček nacházíme postupně hvězdy: Benetnaš, Mizar, Alioth, Magraz, Dubhe a Phokda. Hvězda Mizar má svou družici i jménem Alkor. Tato hvězda čtvrté velikosti tvoří s Mizarem dvojhvězdu. Staří Arabové si na Alkoru ověřovali zrak. Zkus

to také.

Slunce  
Nový Měsíc  
První čtvrt  
Úplněk  
Poslední čtvrt  
Merkur  
Venuše  
Země



Mars  
Jupiter  
Saturn  
Uran  
Neptun  
Pluta  
Komete



Oheň prouzu vzplane těž tehdy,  
hodíme-li do něj trochu kuchyňské  
soli.



"Nám pistole zabavená  
nízko - spadly mi  
do bot!"

### Přírodní barviva

zelená - odvar šponětu s mladého žito

modrá - uvařeno z olšových šištiček nebo kůry, nebo květiny strážky

smayahnědá - vařením kávy

červená - odvar červeného zelí. Též květy třezalky.

růžové - odvar červené řopy.

Aby se přírodní barvy brzo novypraly, přidáno do roztoku octu.



### DOKÁŽEŠ TO?

Dokážeš uvadnout jinému chlapci či děvčeti věc, které mu upadne, nebo mu dát přednost při volbě zvoní do dveří, pomoci mu v něčem, poprosit ho, když od něho něco potřebuješ, a poděkovat, když on ti něčím prospěje? Dokážeš sdělit slušný a přiznaný, když druzí tonou v hrubosti a neoblíbenostech? Přemýšlej o tom a snaž se to dokázat!

# ROVEDĚTE S NÁMI

## Znáte řeku?

Sázava pramení u rybníka Velké Dářko pod Žďárskými vrchy, odkud teče k jihovýchodu, u Žďáru nad Sázavou se stáčí k západu a tímto směrem se klíká až ke svému ústí do Vltavy.

Na svém nejhořejším toku do Přibyslavi má kamenité řečiště se značným spádem a protéká překrásným, většinou lesnatým údolím, jsou zde i romantická tábořiště. Na 194 ř.km protéká místem, kde si letos postavíme náš tábor. Pod Světlou nad Sázavou se údolí řeky prudce svírá a přichází jeden z nejhezčích úseků na našich řekách, peřeje STVOŘIDLA. Řeka teče kamenitým korytem s velkým množstvím balvanů a přes četné prahy, které tvoří nepravidelné vlny a válce. Skrz řeku vede železnice. Okolní stráně jsou lesnaté, chráněné jako přírodní rezervace. Před Ledčí nad Sázavou se řeka uklidňuje a přechází do svého středního toku, který je charakterizován četnými jezzy, často sjízdnými. Od Ledče mají jezzy již propustě. Krajina je příjemná, mělké údolí pokrývají lesy. Tento ráz si řeka udržuje až do Krhanic. Zde se údolí zužuje, lesy dosahují až k řece, řečiště je opět balvanité a tvoří v něm lehké velmi dlouhé peřeje. Úsek Týnec nad Sázavou - Píkovice je právem nejnevětševovanější z celé Sázavy a současně i trati nejznámější a největší mezinárodní VltZ.

Celá trasa, kterou v případě příznivého počasí budeme absolvovat, je dlouhá 144,2km. Záčátek ve Světlé nad Sázavou a cestu ukončíme na Vltavě v Davli. Cestou nás čeká 40 splavů. Denně by jsme měli ujet průměrně 25 km.

Tak tedy vodáci ahojí a šťastnou plavbu.

# NEBEZPEČÍ NA REKON

ZKOUŠKA LODNÍKA

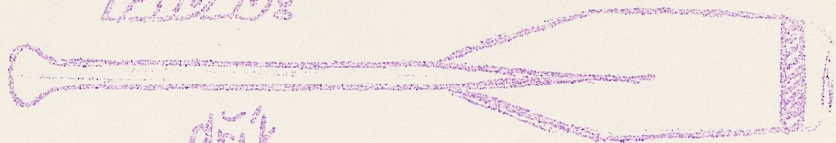
Jezy jsou pro vodáka radostí, ale i zdrojem nebezpečí. Pro všechny jezzy bez propustí platí zásada předem je pečlivě prohlédnout. Není bezpečné jezdit do těsné blízkosti koruny jezu. Pozor na vysoké navigace nad jezem, znemožňující přistát a vystoupit z lodi. Jezy a propustí, pod nimiž voda tvoří velké vlny a odtéká od jezu vás může avrhnout, ale vyplaveče. Vymáče se však jezům, pod kterými voda tiše níže a tvoří pouze vývory. Voda se pod nimi vrací zpět pod přepeč a cesta od jezu vede jen spodem u dna. Pomoc posádky převržené lodi je zde téměř nemožná. Bále se vyhýbejte všem vtokům a náhonům u kterých předpokládáte, že jsou v provozu - voda do nich většinou silně táhne. **NEDOČKÁVTE SE**, že přistát a předem si prohlédnout těžký úsek, případně jej přenést je projev zbabělosti. Na kole, nebo motocyklu i v autě můžete v obtížném úseku jet krokem, nebo i zastavit, ale na vodě tuto možnost nemáte. Vjedete-li jednou do těžkého úseku musíte jej projet celý. Nemůžete zastavit, přestože si to budete toužebně přát. V peřejnatých úsecích udržujte větší rozestupy mezi jednotlivými loděmi, aby jste si navzájem nepřekáželi.

Plovací vesty a přílky jsou základem podmínkou bezpečné jízdy na kajacích, na divokých vodách. Plovací vestu vozte vždy s sebou. Nikdy nevíte na jakou vodu se dostanete. Doby, kdy plovací vesty budili u vodáků posměch dávno minuly - dnes buď soucitný úsměv ten, kdo ji na těžkých úsecích nemá. Plovací vesta chrání nejen před utonutím, ale i před nárazy, před šokem z ledové vody, před prochladnutím a má i psychologický význam, protože dodává pocit určité jistoty.

pokračování příště

# EDNÍ NÁŘADÍ

PRŮD:



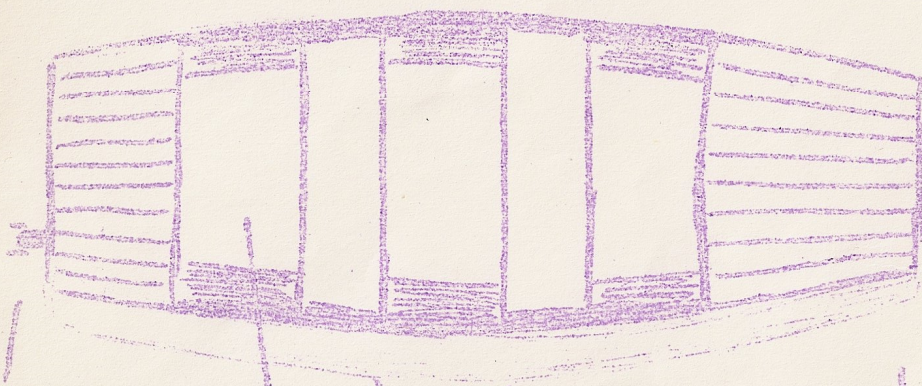
hlovice

drák

list

kování

PRŮMĚR



havlíčka

kotva

dvůr

sedáčky

bořit

praporek

lata

černé listy

# JAK NA TÁBOŘE

Ano - tábor se blíží a všichni, kteří se jej zúčastní již nyní o něm přemýšlí a těší se. Ti, kteří na něm již jednou byli, ti mají výhodu. Vědí do čeho jdou, jaké udělali chyby, tedy čeho se vyvarovat - a co se jim povedlo - tedy se si letos zopakujeme. A nováčkové? O táborech, jako je náš, možná četli nějakou nepínaveou knížku, nebo byli na táborech ROH. Jenže on je to trochu rozdílné. Tak jak na to?

1/ S kým budu ve stanu? To je jasné - s nejlepším kamarádem! Jenže... Je-li ten nezátka kamarád nováček jako ty, kdo vám poradí se stavbou podsady, s uklídením ve stanu a se spoustou různých šikovností zkušených táborníků? A potom - doma v Karviné se spolu vidíte možná denně, ale tady jste spolu ráno až do večera a na sebe odkázáni! Neoznámíte se ještě dřívějším? Nepovolí vaše přátelství? Uvažujte dobře!

2/ Jak to zařídím při svých povinnostech? To tedy pozor! Ono jich není málo! My si oblézáme na tábore všechny sami! Ráno se uklízí stan - ovej - ona tu není masinka! Potom mám službu v kuchyni - co kdybych se trochu ulil? Jenže - pametuj - kde se vytyká práce, škodí především sám sobě! Nikdo za tebe nic neudělá!

Kamarádi ti pomohou - na to spoolehni - ale  
nejsem tvoji sluhové! A v noci mám hlídku - to  
bude prima - budu hlídat tábor! Jenže ono se  
musí ven z teplého pelišku, venku je tma, zima  
a vítrko, a mě se chce spát! Ach jo ...

3/ Hrozně se těším na hry - samozřejmě  
musíme vyhrát! Jistě - každý chce vyhrát - ale  
vyhrává jen jeden - nebo jedna posádka. A tak  
to nějak značíme! Ale pozor! Taktika a nepoc-  
tivostto je, prosím, rozdíl! V mnoha případech  
nebudete nikým kontrolováni - věřím v čestnost  
našich členů! A potom - nepoctivá výhra přeci  
netěší!

4/ Hlavně si nám přeje počasí a svítí sl-  
nčko! Jo - to by bylo! Ale život není lehký.  
Člověk se ráno probudí a už slyší ten jednotvár-  
ný šumot deště. Ó to je zlé! A v tom si vzpo-  
máme - je já si nechal tepláky všera večer  
u ohně! A boty byly před stanem - je v nich  
akvárium! A musíme na dřevo a ono prší, teď  
bych byl radši doma a díval se na televizi.

Jak tedy na to, abych prožil tábor oprav-  
du pěkně a plně?

Buď dobrý kamarád - všem, celému oddílu -  
ne jen tomu jedinámu!

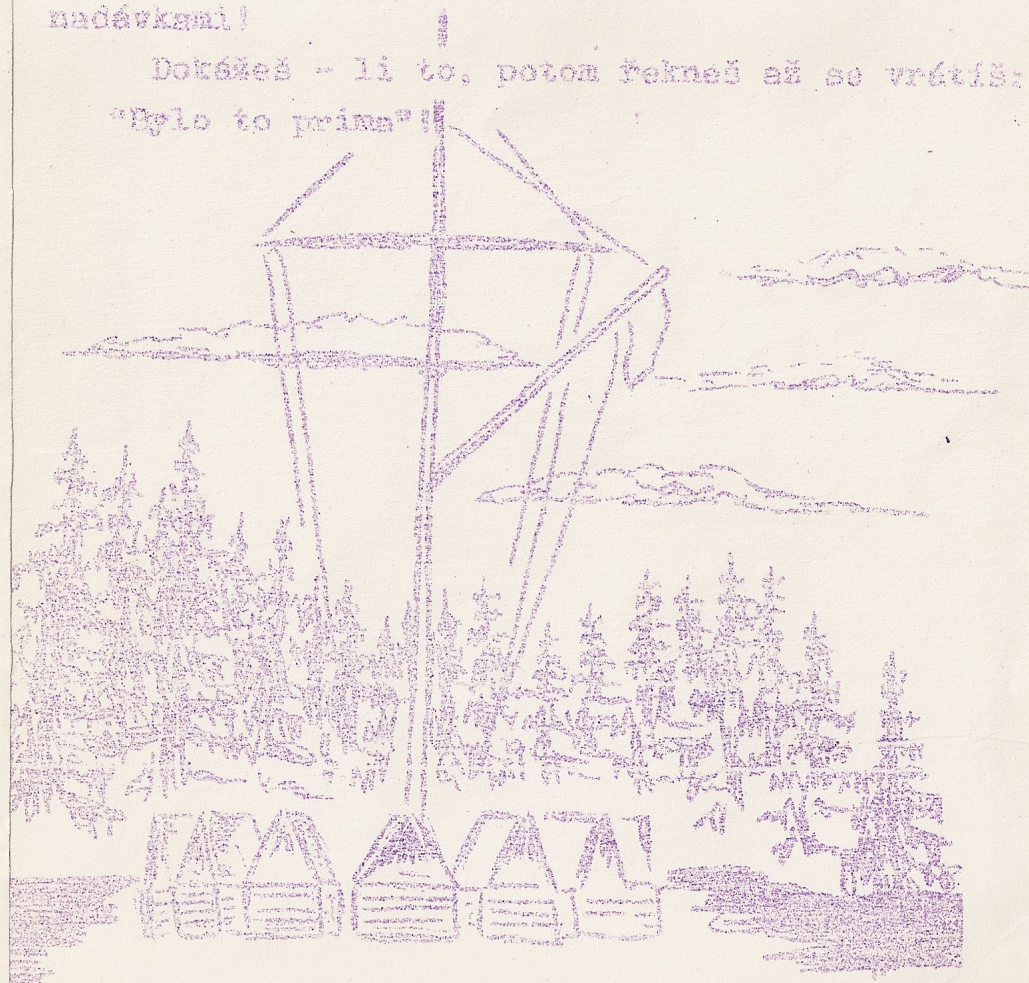
Nevyhýbej se práci - uvědom si, že dnes  
pracuješ ty pro všechny, zítra budou totéž dě-  
lat ti, kteří mají dnes volno!

Buď statečný a uvědom si, že statečnost se  
nevyjadřuje jen pěstím, ale hlavně uměním pře-  
konat vlastní strach, lenost, bezohlednost!

Buď čestný - věchni, kdo jsou na táboře  
ti věří, ale pozor! Eklatovat můžeš jen jednou!

Buď veselý! Ono s úsměvem a dobrou náladou  
se mnohem lépe řeže a štípe dřevo / například /,  
nežli s uražením a skrytými / někdy ani ne moc /  
nadávkami!

Dokážeš - li to, potom řekneš až se vrátíš:  
"Bylo to prima"!





...nej ..... nej ..... nej ..... nej

oceán Tichý 169715000 km<sup>2</sup>

poušť Sahara 7780000 km<sup>2</sup>

ostrov Gronsko 2175500 km<sup>2</sup>

jezero Kaspijské moře 371000 km<sup>2</sup>

mořská hlubina Mariánský příkop

11034 m



Stáří některých

živočichů

moucha 7 týdnů

hlavňák 5 let

deštník 10 let

stoháček 16 let

pes 18 let

lev 20 let

medvěd 40 let

želva sloní 180 let

Rychlost některých

živočichů na zemi

hlavňák 5m/h

kočka 0,5 km/h

volbloud 20 km/h

slon 35 km/h

nosorožec 40 km/h

zajíc 50 km/h

klokan 65 km/h

gepard 120 km/h



vazadla. „A dálejte - vlak taďy stojí jen malou chvíli!“ dodala vyčítavě, když viděla, že hoši opět otáčejí hlavy k sousednímu oddělení.

Na sluncem rozpálené nástupiště se dostali mezi posledními. Hoši z vedlejšího oddělení již z něho odcházel. Šli v malém hloučku s tarmami na zádech a různě našlepovali prach silnice svými těžkými botami.

Celý život držím uzdu v dlani,

jsou lidé bohatí a jsou kmání.

Když dával Manitou značkování

do šela cejch mi dal - jezdec s plání...

Jich zpěv i tóny kytary slábly, jak se vzdalovali. Oba hoši za nimi zamyšleně hleděli. Jdou tím směrem jako půjdeme i my! Tam někde je to jejich „Údolí motýlů“? Různě se chopili držadel svých kufrů. Jejich váha různě srazila jejich nadšení.

Ne - tak rychle jako tam ti - to asi nebudou moci jít. Ne jen pro váhu toho, ce nesou, ale i proto, že oba rodiče nejsou ochotni k tak rychlé chůzi. Asi ani nepospíchají. Na ně přece nečeká to tajemné „Údolí motýlů“! A asi již také zapoměli na romantiku mládí! Ale my se do ní právě dožíváme! Oběma nám koluje v žilách mladá, zdravá krev. A snad ani ne krev - ale doslova roztok dobrodružství.

Však my vás najdeme, Lišáku, Pindo, Eukanýře, Česílko! Vás i vaše Údolí motýlů! Máme na to celé prázdniny! A to by v tom byl čert, abychom je neprožili jak toužíme!

Pohlédli na sebe. A oba si uvědomili, že v té chvíli myslí na totéž. Usmáli se na sebe - nebudou to s námi mít lehké - mamka a tatka! Máme je oba rádi, ale ce platné - rostou nám křídla!

Ať žijou prázdniny!

## Kapitola 2.

### DEŠTIVÝ DEN

Prší. Hustě, vytrvale prší.

Ten hezký, zalesněný kraj, který byl ještě včera prozářený sluncem, jakoby zesmutněl. Kapky deště šumí po střeše a vytrvale bubnují do plechového okapního pléchu pod oknem.

Tuto malou, podkrovní světničku - až pod samou střechou chaty, tu má Aleš nejraději. Sem vždy rád chodil, ještě dříve, nežli sem přijel s Láďou. Teď v ní oba bydlí. A to je dobré. Jsou zde sami, se svými plány a nadějei.

I teď, v tom chladném, nevlídném dešti je tuhle světnička jakousi oásovou klidů a pohody. Je v ní šero a trámy, které nesou střechu, za sebou skrývají tmu. Ale to je Dobřel! Právě ty trámy a šero - to je jako v kabině nějaké staré, pirátské lodi. I to šumění deště - to jako by se o bok lodi rozbíjely vlny moře. Aleš sedí u malého stolku pod oknem a zamyšleně hledí ven. Ještě před chvílí zkoušel zahrát na svoji kytaru tu písničku, kterou slyšel ve vlaku. Ale mnoho mu to nešlo. Pletla se mu melodie i slova. Bylo toho více mnoho nejednou. Písnička, ta veselá parťata ve vlaku, prázdniny a cesta ... Brzy toho nechal.

Kdyby tady byl už Láďa!

Ráno zaspali a před polednem se vydal s tatínkou do Heřmáněk nakoupit. Ještě se nevrátili. Mamka chce vařit oběd, nemá z čeho a tak je

stále vyhlíží. V takové chvíli je lépe se jí vyhnout a tak utekl Aleš sem, do svého podkrovního království. Tady je teď sám se svými myšlenkami.

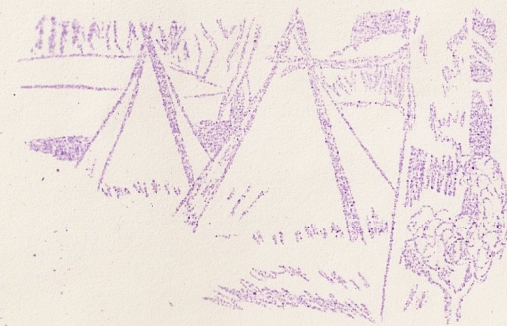
Včera, jen co se zabydleli na chatě, chtěli oba vyrazit trochu ven podívat se po okolí. Láďa tady ještě nebyl a Aleš mu chtěl všechno kolem ukázat.

Ale měli smůlu. Náhle se zašeřilo, zahučel vítr, potom se zablesklo, zehřmělo a už to bylo nad nimi. Tak tak stačili doběhnout do chaty. A byl to liják i s kroupami! A jak se rychle ochladilo! Docela jim byly milé teplákové bundy!

Po večeri tady v „kajutě“, jak pokojík spolu pokřtíli, seděli a plánovali hledání tajemného Údolí motýlů.

I teď o tom Aleš přemýšlel.

I když zde byl již minulý rok - tehdy sám, bez Láďi - mnoha okolí nezná. Chodil většinou s rodiči a po pravdě řečeno, tuze se o okolí nezajímal. Toulali se po lesích, sbírali houby a sušili je, právě zde, v kajutě.



Ta vůně hub je zde ještě od té doby! Když bylo teplo koupali se v řece. Jak na to teď vzpomíná - vlastně to byla nuša. Jenže tehdy mu to ani nepřišlo.

Ale teď - po roce - jaká je to dlouhá doba! Je teď nějaký jiný! On i Láda. Již z jara to cítil. Takovou divnou, nutkavou touhu kamsi se rozběhnout! Tak - bez cíle, ale hlavně daleko a tam, kde to nezná, kde nikdy nebyl! Stoupal kamsi do hor - blíž k letním mrakům - za sluncem! Cítil sílu větru, žár slunce! Slyšel volání dálky.

Ano - tak nějak to je! Těžko by to uměl vyslovit, ale přesně tak to cítí. I teď! A vůbec nevdá, že venku prší! Snad právě proto! Zaslýchl před chatou hlasy a skřípění písku na pěšině. Už jsou tady! To je dost!

„Ahoj Aleši!“ Láda rozrazil jeho myšlenky stejně jako dveře kajuty - „víš koho jsem viděl v Heřmánkách? To neuhodneš!“ Láda zavrtěl kudrnatou mokrou hlavou, až se kapky vody z jeho vlasů rozlétly po okolí. V očích měl vzrušení!

„Toho Česílka - víš toho z vlaku, z té party. Byl tam ještě s jedním, takovým vysokým - říkal mu Jarda! Kdybys viděl, co toho kupovali. Málem, že na nás nezbylo! Myslel jsem, že tam mají nějaké auto, ale to bys koukel. Jenom motorku a za ní takový malý vozík s jedním kolečkem. Vůbec jsem nevěřil, že to všechno poberou! Ale víš, že jo! Nacpali ten vozík, potom torny - oni ti mají takové zvláštní - měli jich pět! Když to složili na tu motorku, tak si neměli kam sednout. A v jednom kuse se ti řentali, vůbec jim nevdálo, že prší. Pak dali jednu tornu na vozík, nastartovali motorku, první se sedl ten Jarda, přede sebe dal jednu tornu,

druhou si dal na záda a ten Česílko si dal na každé rameno jednu - sedl si za něj a tak ti jeli. No to byla podivná. Kde kdo se po nich ohlížel. A oni ti ještě zpívali - něco o pírátech - tak legrační písničku - prima - fakt!“

„Ty, Ládo, a byli hodně mokří?“

„Aby nebyli, v tom lijáku! A ta motorka měla bílé až na řídítkách a ten vozík - to byla krůza! Proč se ptáš?“

„No, já myslím, že tak daleko jet nemohli. To údolí motýlů, to musí být tady někde blízko, co myslíš?“

„Víš, tak takhle jsem na to nemyslel - ale máš pravdu! Daleko tak jet nemohli! Ty myslíš ...?“

Ano, Ládo, to údolí musí být blízko! A vlastně už i tuším, kde asi je!“

„Ty, Aleši ...“

„Hoši - oběd!“ zazněl zdola hlas Alešovy mamky.

„Před našima ani muk!“

„Jasně!“

Kapitola 3.

ZA DOBRODRUŽSTVÍM

Deštěm vymletá a ještě dosti rozmočená lesní cesta stoupala do svahu táhlými oblouky. Les dýchal vlhkostí a vůní hub. Odpovědní slunce se jen těžko probíjelo mraky, ale konečně již nepršelo. Dokonce chvílemi zářily mokré kmeny velikých borovic slunečnými paprsky.

Láda i Aleš šli spolu bok po boku. Mlčky. Za léta, co se spolu znali, naučili si rozumět i beze slov. Dokonce někdy, jako by

místo, ze kterého uvidíš veliký kus povodí Odry. Možná, že někde uvidíme i jejich tábor. Kdo ví! Měli bychom potom hledání snažší. víš, uvažoval jsem o tom všerejším jejich ná kupo. To přece bylo jídlo pro hodně lidí. A tolik lidí přece musí někde bydlet. Na mž- žký dosti velikém místě! Nemyslíš?"

Láda jen souhlasně zabručel. Ano - je to prav- da. Aleš umí přesně uvažovat - v tom byl vždycky výborný. Tím se navzájem doplňovali. On - Láda byl spíše podnikavý, rychlý a obra- tný. Na přenýšlení byl zase Aleš. A tak je to dobré. Každý co doveče a dohromady to už něco vydá!

Cesta se náhle otočila vpravo a stoupání ustalo. Byli téměř na hřebenu jednoho ze svahů, které uzavíraly údolí.

"Ano, tady je to! Ládo, jsem na místě! Pojď je to jen několik kroků."

Po malé chvíli stanuli na vrchole skalního ostrohu, který strmě čněl nad údolím. Pohled byl skutečně nádherný. Svah pod nimi příkře klesal. Skalní výběžek byl obklopen koruna- mi stromů, které rostly pod ním. Hluboko do- le se vinula řeka mezi lesy a skalami. Její hladina odrážela obrazy mraků, oblohy i ze- lené okolí. A všude až k samému obzoru jen lesy a lesy.

"To je opravdu krásné místo, Aleši. Jsme ta- dy jako ptáci v hnízdě, co! Tady - tím smě- rem bychom vyletěli a potom kroužili nad ú- dolím ..?" okouzleně snil Láda.

"Skoro bychom to potřebovali, Ládo! Umíš si představit jak je budeme hledat? Byl jsem tady už loni, ale nějak jsem si tu velikost neuvědomil - nebo, za rok zapomněl. To je úplně moře lesů! V tom mohli zmizet jako jehla v kupce sena!"

Byla to pravda. Jediné stavení, které vidě-

li, byla hájenka na břehu Odry. Z této výš- ky vypadala jako dětská hračka.

Ještě dlouhou dobu se zamyšleně rozhlíželi.

"Nic, Aleši. Nápad to byl dobrý a podívaná stála za námahu výstupu! Ale z toho místa je nenajdeme, to je již jasné. Musíme dolů, tam k řece. Snad tam najdeme jejich stopu. Kdo ví, možná, že je potkáme. Anebo najdeme sto- py motorčky - to je také jedna možnost."

Aleš jen pokývl hlavou. Pohlédl na kamaráda. Ano - to je on, Láda! I jeho způsob jednání. Žádné dlouhé uvažování. Přímě skočit do ví- ru dobrodružství! A teď se to opravdu bude skoku podobat!

Sestupovali podle skalní stěny. Velké ka- meny jim klouzaly pod nohama, převracely se a s rachotem se kutálely po příkrém svahu. Chytlali se skal a kmenů stromů. Pomáhali je- den druhému. Chvillemi jen ty podané ruce je dělily od pádu.

Dobrodružství - již jsou v něm!

Hluboko dole, těsně nad řekou narazili na úzkou stezku.

"Tudy přece na motorce jet nemohli - už vů- bec ne s tím jejich nákladem!" tiše uvažoval Aleš.

Sestoupili až k vodě.

"Musíme na druhou stranu, snad to nebude tak hluboké! Ale není nad čím uvažovat! Zpátky do svahu, to by z byla dřina," ohlédl se po skalách vzhůru Láda.

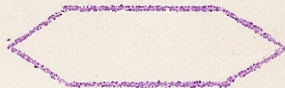
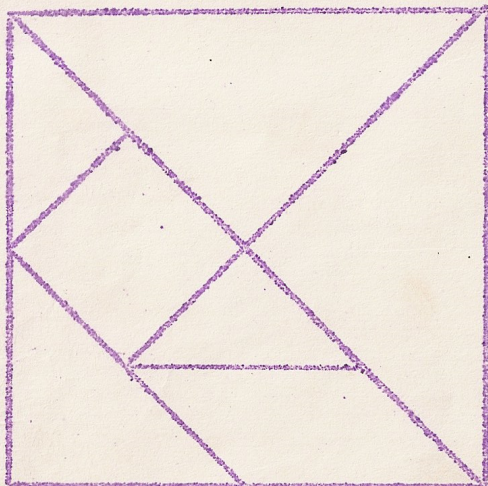
"Ano, ale v šatech to snad zkoušet nebudeme! Mně by to ani tak nevadilo, ale znáš tátu, Ládo!"

"Správně, opatrnosti nezbyvá a chodit v mo- krých šatech není milé."

Svlékli se na malé skalní plošince. Boty, kalhoty a košile drželi v ruce.

POZOR! POZOR! POZOR! POZOR! POZOR! POZOR!

Na záboře proběhne soutěž, která prověří vaši  
představitivost, smysl a cit pro geometrické  
obrazce. Vyroberte si z tvrdšího materiálu díly  
podle nakresleného štvorce.



Sestavte tyto obrazce!

TRSENE: KRESLI  
113 = 5233 © *[Signature]*